

РЕШЕНИЕ

№ 6002

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6092** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Х. С. Р., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. И. М. срещу съдебно Решение № 1567 от 06.01.2020 г. постановено по НАХД № 12066/2019 г., по описа на Софийски районен съд /CPC/, Наказателно отделение /НО/, 100 състав.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че възвивният съд е постановил обжалвания съдебен акт при несъобразяване на относимия по делото доказателствен материал. Счита, че не са били налице по делото доказателства дали процесното измерващо скоростта на МПС техническо средство е технически изправно и правомерно ли е използвано. В депозираните по делото писмени бележки са изложени доводи за неправилност на решението и поради факта, че към материалите по делото не е приложена снимка към протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Моли се за отмяна на обжалваното решение, с което да бъде отменено издаденият електронен фиш серия K, бл. № 2580918 по описа на Столична дирекция на вътрешните работи

при Министерство на вътрешните работи.

В съдебно заседание касаторът редовно призован се явява лично, като поддържа искане за отмяна на оспореното решение по изложените в жалбата мотиви.

Ответникът по касация О“ПП“ – СДВР, редовно призован, не се представлява и не е изразил становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия K, бл. № 2580918 по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи на Република България, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер 400 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 Закона за движението по пътищата /ЗдвП/, за осъществен състав на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от с.з.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събранныте по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че оспореният електронен документ притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗдвП, като и установил, че X. Р. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗдвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗдвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 88 км/ч, при ограничение на скоростта от 50км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 38 км/ч.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с

материалния закон и съ branите по делото доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

На следващо място касационната инстанция споделя доводите на районния съд, че нарушението е извършено и заснето след изменението на ЗДвП с ДВ бр. 19/2015 г., resp. след приемането на Наредба № 81213 – 532 / 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. От значение тук е и разпоредбата на § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, където след посочените промени с ДВ бр. 19/2015 г. е посочено легално определение на „Автоматизирани технически средства и системи“. По силата на това определение, това са „уреди за контрол..., които установяват или автоматично заснемат в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни ....б) мобилни – прикрепени към превозно средство.“ От посоченото определение се налага извода, че съществуващата правна уредба е съществено променена и е допустимо нарушението да се заснеме с мобилна камера в присъствие на контролен орган. След законодателните промени мобилните системи представляват годно средство за констатиране и заснемане на нарушения на

установените ограничения на скоростта, при спазване на въведените изисквания контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяването на контрола, да го изключва и демонтира.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Установена е скорост на движение с 38 км/ч. повече от максимално позволената в рамките на населено място скорост от 50 км/ч. В чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 400 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Противно на твърдянето в касационната жалба нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци.

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря. Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събранныте доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдянето нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

Оплакванията в касационната жалба, за неспазване на изискването по чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата протоколът да се съпровожда със снимка на разположението на уреда се отнася само и единствено до временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта /ATCC/. Съгласно чл. 11, ал. 1 /Обн. - ДВ, бр. 36 от 2015 г./, от с.н., за измерване на скоростта от мобилно ATCC се използват /алтернативно:/ 1 служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток; 2. служебни автомобили или мотоциклети, работещи на място за контрол; 3./ Доп. – ДВ, бр. 6 от 2018 г./ ATCC разположени временно на участък от пътя.

В случая, видно от приобщения по делото доказателствен материал, мобилното ATCC е било разположено в служебен автомобил, работещ на място за контрол, а не е било разположено на участък на пътя.

Следователно с оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, ХХII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1567 от 06.01.2020 г. постановено по НАХД № 12066/2019 г., по описа на Софийски районен съд /CPC/, Наказателно отделение /НО/, 100 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.